פסקי תוספות מסכת מדות

א: בשלשה מקומות במקדש שומרים כהנים וגם לוים וכהנים בפנים ולוים בחוץ עוד י״ח מקומות שומרים לוים לבדם ובין הכל כ״א מקומות:

ב: אין ישיבה בעזרה אפילו יגעין אין יכולין לישב אלא מלכי בית דוד:

ג: כר הוא גדול כמו סדין כסת הוא קטן כמטפחת:

ד: טדי פירושו הצנע כמו בטעמים יטידוך שידברו בצניעותך אי נמי לשון פיוט כמו הני טיידי ופיוטי רגילי בהו קמי ריש גלותא:

ה: הר הבית הי׳ לצפון ירושלם וההר היה גדול הרבה מת״ק על ת״ק אלא לא היה קדוש אלא ת״ק על ת״ק:

ו: הסורג גבוה עשרה טפחים כעין סריגי חלונות ולא היה קדוש כי אם הר הבית:

ז: שילחה שמניח בו רגלה כשעולה ורחבו אמה:

ח: כותל מזרחי גבוה שש אמות וכשמזה רואה למעלה לתוך פתח היכל:

ט: עץ שהיה בו תולעת פסול למזבח אפילו הסיר התולעת:

י: עזרת נשים לא היתה מקורה או מוקפת גזוזטרא ועלי׳ עומדות הנשים לראות שמחת בית השואבה:

י״א: פשפש קורא כשעומד אצל שער גדול וכשהוא רחוק משערים גדולים נקרא גם הוא שער:

י״ב: מערכ׳ מזבח כ״ד על כ״ד ושל משה רק אמה במקום רגלי הכהנים שהיה אמה:

י״ג: בקרן דרומית מערבית היו השיתין ולמטה היה אמה על אמה ברצפה וטבלא של שייש ובה טבעת ובו יורדין לשיתין:

י״ד: השירים נתנו על יסוד ויורדין לאמה ולא היו מים באמה:

ט״ו: ברזל פוסל האבן בנגיעתו נפגמה האבן בלא ברזל פסולה בנה ב׳ אבנים גזוזים במזבח הן פסולות ושאר כל המזבח כשר:

ט״ז: מלבנין את המזבח בסיד פעמים בשנה ויכולין להוסיף את המזבח עד ס׳ אמות ואח״כ היו מקלפין הסיד הישן:

י״ז: האונקליות גובהן ג׳ טפחים ותקועין ב׳ טפחים בבריחים וטפח יוצא:

י״ח: אסור לילך בין אולם למזבח בלא רחוץ ידים ורגלים:

י״ט: אסור ליזון עיניו מנוי בית המקדש דמראה אסור מדרבנן:

כ: איסטרטו הוא המהופך איסטרטו כעין פנקס:

כ״א: תא התחתונה היה אמה ושם כותל היכל עוביה ו׳ אמה וחצי התקרה על הבליטה לכל צד ח׳ אמה והתיכונה ו׳ אמה והכותל ו׳ אמה והעליונה ז׳ אמה ולעולם התקרה נתונה על בליטה לכל צד וצד אמה:

כ״ב: נכרי לא היה בונה שום דבר בהר הבית:

כ״ג: הקרביים מדיחין פעם ראשונה בלשכת מדיחין בצינעא לפי שמלוכלכין הרבה בפרש ואחר כך מדיחין ג׳ פעמים עוד במיעוט שולחנות להדיחה יפה והכרס שהיא רחבה וחלקה מדיחין אותה פעם אחת בבית מדיחין: